

finde, at det kunde være retfærdigt; men, naar det kun er af reent oeconomiske Grunde, mangler Retfærdigheden. Staten kan ikke, da den paalagde disse Indskrænkninger, have havt til Hensigt at ville reservere sig Ret til Andet end til at ryddeligggjøre Omkredsen om Fæstningen for paakommende Krigstilfælde; men, naar Fæstningen opgives, og der altsaa ikke mere kan være Brug for denne Ret, kan det ikke være Meningen, at Staten i Fremtiden skulde lade en saadan Byrde tynge paa de Eiendomme, som have deres Beliggenhed paa disse Steber. Det Yderste, hvortil man efter min Mening kunde gaae, naar man absolut vilde, at Staten skulde oppebære nogen Erstatning, var, at man lod denne paaligne en saadan Sum paa alle de vedkommende Grunde, der tilhørte Private eller Communen, som den i sin Tid havde udgivet for at tilkjøbe sig Rettigheden, hvis denne Sum lod sig nøiagtig ubfinde. Det forekommer mig isøbrigt, at det ligeoverfor de modstridende Meninger om Rettpunktet i denne Sag var ønskeligt at komme til en Afgjørelse, hvorved dette traadte i Baggrunden. Paa den ene Side staaer Ministeriet med sit Krav paa med Rette at kunne fordrø en Afsløsningssum, og paa den anden Side staae tidligere Afgjørelser af Folkethinget og Udtalelser af Repræsentationen. Ogsaa i den nuværende Samling tvivler jeg ikke om, at det Standpunkt, som Regjeringen har indtaget, vil blive bethdeligt omstridt, og kunde man derfor finde en Udvei, ad hvilken man kunde komme til en Afgjørelse, der ogsaa tog det oeconomiske Hensyn i Betragtning, vilde det forekomme mig at være det Helbigste for alle Sider. I denne Henseende har jeg tænkt mig, at man kunde gaae en Vej, hvorved ogsaa forskjellige af de Ulemper kunde fjernes, som klæbe ved det nuværende Forslag, og som tildeels ere paapegede af Medlemmet for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilde), idet han nemlig gjorde opmærksom paa det Uheldige i, at der var to Autoriteter, som kom til at raade over Benyttelsen af de Territorier, der skulde afgives fra Fæstningsvæsenet. Jeg har nemlig tænkt mig, at man kunde overlade til Kjøbenhavns Commune, enten paa een Gang eller efterhaanden efter Communens Valg, de

Staten, imod en Betaling, der tildeels kunde være contant, og tildeels hdes i rentebærende Papirer, som ikke i en lang Arrække skulde kunne opsiges fra Statens Side. Derhos mener jeg, at Kjøbesummen maatte modereres ikke saa lidt af Hensyn til al den Uleilighed og Risiko, som Staten vilde have, naar den skulde være Forhandler af disse Grunde, medens Communen skulde kunne søge en Hjælp til at bække disse Byrder, ved ifølge Loven at faae Ret til at lade de indvundne Arealer, efterhaanden som de blive ordnede som Stadsdele, beskaffe paa en anden Maade end den, her er foreslaet, hvorefter de skulde beskaffes som ubenyttede Grunde, idet jeg mener, at de skulde kunne sættes til Grundtært efter samme Regler som de indensfor Voldene liggende Bygninger. De private Eiendomme skulde da have dette Paalæg, men derimod ikke hde nogen Erstatning for Afsløsningen af den Servitut, som nu hviler paa deres Eiendomme, og Communen kom da naturligtvis ikke til at hde Noget af det Areal, som tilhøre den selv, men Staten maatte forbeholde sig Afgiftsfrihed for de enkelte Arealer, som reserveres for den. Jeg skal i saa Henseende nævne, hvad der tænkes indtaget til den botaniske Have, og den Plads, paa hvilken det astronomiske Observatorium er bygget, hvorimod jeg ikke troer, der er nogen særlig Grund til at haandhæve den paatænkte Frihed for Fernbanens Gebeet, idet dette Institut dog staaer i en noget løs Forbindelse med Staten, til hvilken det kun er bundet ved Rentegarantien, som jeg haaber efterhaanden ikke skal faae nogen videre Betydning, hverken for Actionairene eller for Staten. Naar Communen paa slige Vilkaar overtog det Hele, er det min Mening, at den skulde have den fulde Raadighed over Arealets Bebyggelse, kun med den Indskrænkning, som findes i Grundloven, naar der er Tale om et Tilshyn fra Statens Side med Hensyn til Communernes Forvaltning; andet Naand skulde der ikke paalægges Kjøbenhavns Commune med Hensyn til Anvendelsen af disse Arealer. Derfor man kunde gaae ind paa Noget, som lignede dette, troer jeg, det vilde være helbigt, fordi man paa denne Maade blev fri for hele det uhyggelige Spørgsmaal, som har været saa meget omstridt. Forfaavidt man derimod ikke